

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικόν και Καποδιστριακόν
Πανεπιστήμιον Αθηνών

Ιστορία νεότερων Μαθηματικών

Ενότητα 3: Η Άλγεβρα της Αναγέννησης

Παπασταυρίδης Σταύρος
Σχολή Θετικών Επιστημών
Τμήμα Μαθηματικών

Περιγραφή Ενότητας

Ιταλοί Αβακιστές. Αλγεβρικός Συμβολισμός.
Άλγεβρα στην Γαλλία, Γερμανία, Αγγλία.
Εξισώσεις τρίτου και τετάρτου βαθμού.
Μιγαδικοί αριθμοί. Εξισώσεις τετάρτου βαθμού
και συμμετρίες.

Περιεχόμενα Υποενότητας

- Συμμετρικά πολυώνυμα
- Κεντρική ιδέα
- Τινά για τον Lagrange

Η Άλγεβρα της Αναγέννησης

Lagrange, λύση τεταρτοβάθμιας εξίσωσης

Συμμετρικά Πολυώνυμα (1/2)

ΣΥΜΜΕΤΡΙΚΑ ΠΟΛΥΩΝΥΜΑ
και ΡΙΖΕΣ

$$f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0, \quad a_n \neq 0$$

$n > 0$, συντελεστές μιγαδικοί

Έχει n ρίζες ρ_1, \dots, ρ_n και

ισχύει

$$f(x) = a_n (x - \rho_1) \dots (x - \rho_n)$$

και

$$(-1)^i \frac{a_i}{a_n} = \sum \rho_{j_1} \rho_{j_2} \dots \rho_{j_i} = \sigma_i(\rho_1, \dots, \rho_n)$$

Όπου (j_1, j_2, \dots, j_i) είναι μια i -άδα

από τους $(1, 2, \dots, n)$

Συμμετρικά Πολυώνυμα (2/2)

Θεώρημα: Κάθε πολυώνυμο $\varphi(p_1, \dots, p_n)$ που είναι συμμετρικό ως προς τις μεταβλητές p_1, \dots, p_n , μπορεί να εκφραστεί ως πολυώνυμο των $\sigma_1, \dots, \sigma_n$.

Π.χ. $p_1^2 + \dots + p_n^2 = \sigma_1^2 - 2\sigma_2$

Κεντρική Ιδέα

⓪

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ μελετών ΡΙΖΩΝ
ΠΟΛΥΝΥΜΩΝ ΜΕΘΩ ΣΥΜΜΕΤΡΙΚΩΝ
ΠΟΛΥΝΥΜΩΝ.

$$\text{Έστω } p(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0$$

Ένα πολυώνυμο βαθμού n , με ρίζες

$$r_1, \dots, r_n, \quad a_n \neq 0 \text{ και } n > 1.$$

Κεντρική Ιδέα (1/11)

Ξερούμε ότι

$$p(x) = a_n (x - r_1) \dots (x - r_n)$$

$$\text{αρα } e_1 = \sum r_i = r_1 + \dots + r_n = (-1)^1 \frac{a_{n-1}}{a_n}$$

$$e_2 = \sum r_i r_{i+1} = r_1 r_2 + r_1 r_3 + \dots + r_{n-1} r_n = (-1)^2 \frac{a_{n-2}}{a_n}$$

$$e_n = \sum r_1 \dots r_n = (-1)^n \frac{a_n}{a_n}$$

Έστω τώρα $\sqrt{(r_1, \dots, r_n)}$

ένα σύστημα τυχόν των ~~αριθμών~~

~~αριθμών~~ r_1, \dots, r_n

Προσοχή. Τα r_1, \dots, r_n είναι εδώ
μεταβλητές

Κεντρική Ιδέα (2/11)

(02)

Έστω σ μια μεταθέση του συνόλου

$\{1, 2, \dots, n\}$. Δηλαδή η σ

είναι $\sigma: \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow \{1, \dots, n\}$

αμφιμονοψμαντική απεικόνιση.

Ορίζουμε $\sigma \sqrt{(p_1, \dots, p_n)}$

το πολυώνυμο $\sqrt{(p_{\sigma(1)}, \dots, p_{\sigma(n)})}$

Κεντρική Ιδέα (3/11)

Θεωρούμε τώρα ένα συμμετρικό
πολυώνυμο
 $\sqrt{(P_1, \dots, P_n)}$ και θεωρούμε όλα
τα πολυώνυμα που προκύπτουν με
εφαρμογή ~~με~~ μεγάλες θέσεις $\sigma, \sigma\tau,$
ας πούμε ότι αυτά είναι τα
 $\sqrt{1}, \dots, \sqrt{k} \quad k \leq n!$

ΠΡΟΒΛΗΜΑ. Το k διαιρεί
τα $n!$ (Lagrange)

Κεντρική Ιδέα (4/11)

③ Θεώρημα. Έστω $f(x_1, \dots, x_k)$
συμμετρικό πολυώνυμο ως προς x_1, \dots, x_k
Τότε το $f(\sqrt{x_1}, \dots, \sqrt{x_k})$ είναι συμμετρικό
ως προς p_1, \dots, p_n .

Κεντρική Ιδέα (5/11)

Πορίσμα. Στην θέση του f
μπορούμε να βάλουμε τα e_1, \dots, e_k
τα στοιχειώδη συμμεγρία πολυώνυμα
ως προς P_1, \dots, P_n . Άρα τα $\gamma_1, \dots, \gamma_k$
είναι λύσεις εξισώσεως βαθμού k .
Αν το k είναι βαθμού $< n$ και
Αν το γ μαζί με τα άλλα στοιχειώδη
συμμεγρία πολυώνυμα των P_1, \dots, P_n
ως γέλια να μπορούμε να βρούμε
τα P_1, \dots, P_n !

Κεντρική Ιδέα (6/11)

⓪⓪ Εξίσωση 4^{ου} βαθμού

$$ax^4 + bx^3 + cx^2 + dx + e$$

με ρίζες p_1, p_2, p_3, p_4 .

Υπάρχει πολυώνυμο $\sqrt{(p_1 \cdots p_4)}$

π.ε.π. ώστε οι μεταθέσεις των
 p_1, \dots, p_4 δίνουν αλλα δύο

π.ε.π. (αλλάκια 3), ώστε το

$\sqrt{(p_1 \cdots p_4)}$ είναι ρίζα 3 βαθμια

εξίσωσης?

Κεντρική Ιδέα (7/11)

Επιλέγουμε

$$\sqrt{(P_1, \dots, P_4)} = P_1 P_2 + P_3 P_4$$

Για ~~α~~ α δυο είναι για $P_1 P_3 + P_2 P_4, P_1 P_4 + P_2 P_3$

Οπότε γράφουμε για $P_1 P_2, P_1 P_3, P_1 P_4, P_2 P_3,$
 $P_2 P_4, P_3 P_4.$

Διότι γράφουμε για $P_1 P_2 P_3 P_4$, αφού

για $P_1 P_2$ κλπ προκύπτει για $P_1 P_2$

βαθμιας $\nu_1, \nu_2, \nu_3, \nu_4$

Κεντρική Ιδέα (8/11)

(87) εμβαθύνω

$$r_1 + r_2 + r_3 + r_4 = -\frac{b}{a}$$

αρα $r_1^2 + r_1(r_2 + r_3 + r_4) = -\frac{br_1}{a}$

~~$r_1^2 + r_1(-\frac{b}{a}) = -\frac{br_1}{a}$~~ γνωστόν

Τυποποίηση Ιδέας

A.8.ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ.

Στο κεφάλαιο αυτό θα μελετήσουμε εξίσώσεις τετάρτου βαθμού και θα εκφράσουμε τις λύσεις τους με τύπους που περιέχουν τους συντελεστές της εξίσωσης, αλγεβρικές πράξεις και ριζικά.

Όλα τα πολυώνυμα του κεφαλαίου αυτού, θα έχουν πραγματικούς ή μιγαδικούς συντελεστές. Η αλήθεια είναι ότι η θεωρία, για την εύρεση των ριζών τεταρτοβάθμιου πολυωνύμου που θα παρουσιάσουμε γενικεύεται χωρίς μεγάλη δυσκολία σε ευρύτερη κατηγορία σωμάτων, αλλά, δεν θα ασχοληθούμε με αυτή την γενίκευση.

Στο κεφάλαιο αυτό θα ασχοληθούμε με το πολυώνυμο:

$$\text{A.8.1. } g = x^4 + ax^3 + bx^2 + cx + d$$

του οποίου θα βρούμε τις ρίζες. Με άλλα λόγια, θα λύσουμε την

$$\text{εξίσωση } x^4 + ax^3 + bx^2 + cx + d = 0$$

Κεντρική Ιδέα (10/11)

Σε αντιστοιχία με το προηγούμενο κεφάλαιο, θεωρούμε το πολυώνυμο

A.8.2. $f(x) = g(x - \frac{\alpha}{4}) = x^4 + px^2 + qx + r$, όπου

$$p = \beta - \frac{3\alpha^2}{8}, \quad q = \frac{\alpha^3}{8} - \frac{\alpha\beta}{2} + \gamma, \quad r = \frac{-3\alpha^4}{256} + \frac{\alpha^4\beta}{16} + \delta.$$

Το πολυώνυμο f , είναι απλούστερο από το g , διότι δεν έχει τριτοβάθμιο όρο. Εξ άλλου αν βρούμε τις ρίζες του f , τότε θα έχουμε βρεί και τις ρίζες του g , διότι οι ρίζες του g προκύπτουν από τις ρίζες του f , αν αυτές οι τελευταίες μειωθούν κατά $\frac{\alpha}{4}$.

Άρα, είναι αρκετό να βρούμε τις ρίζες του f .

Στην συνέχεια εισάγουμε δύο σπουδαίους ορισμούς.

A.8.3. Ορισμός. Έστω φ είναι ένα μιγαδικό πολυώνυμο τετάρτου βαθμού και $\rho_1, \rho_2, \rho_3, \rho_4$ είναι οι ρίζες του. Το πολυώνυμο

$$R(\varphi) = (x - (\rho_1 + \rho_2)(\rho_2 + \rho_3))(x - (\rho_1 + \rho_3)(\rho_2 + \rho_3))(x - (\rho_1 + \rho_4)(\rho_2 + \rho_3))$$

ονομάζεται Κυβική Επιλύουσα (Cubic Resolvent) του φ . Ο μιγα-

Κεντρική Ιδέα (11/11)

δικός αριθμός.

$$\Delta(\varphi) = (\rho_1 - \rho_2)^2 (\rho_1 - \rho_3)^2 \dots (\rho_3 - \rho_4)^2$$

ονομάζεται Διακρίνουσα (Discriminant) του φ .

Σημείωση. Το πολυώνυμο $R(\varphi)$, που είναι τρίτου βαθμού, παίζει κρίσιμο ρόλο, όπως θα δούμε πιά κάτω, στον υπολογισμό των ριζών του φ , και από αυτό προέρχεται το όνομά του.

Από εδώ και πέρα στο κεφάλαιο αυτό, $\rho_1, \rho_2, \rho_3, \rho_4$ είναι οι μιγαδικές ρίζες του πολυωνύμου f .

Το πρώτο βασικό συμπέρασμα μας είναι το:

A.8.4 Πρόταση. Είναι

$$R(f) = x^3 - 2px^2 + (p^2 - 4r)x + q^2.$$

Επιπλέον τα πολυώνυμα $R(f)$ και f έχουν την ίδια διακρίνουσα που ισούται

$$\Delta(f) = 16p^4r - 4p^3q^2 - 128p^2r^2 + 144pq^2r - 27q^4 + 256r^3$$

Υπενθύμιση της Ιδέας μετά από πράξεις

Απόδειξη. Για συντομογραφία θέτουμε

$$\delta_1 = (\rho_1 + \rho_2)(\rho_3 + \rho_4)$$

$$\delta_2 = (\rho_1 + \rho_3)(\rho_2 + \rho_4)$$

$$\delta_3 = (\rho_1 + \rho_4)(\rho_2 + \rho_3).$$

Επίσης ως γνωστόν είναι

$$\rho_1 + \dots + \rho_4 = 0$$

$$\Sigma \rho_1 \rho_2 = p$$

$$\Sigma \rho_1 \rho_2 \rho_3 = -q$$

$$\rho_1 \rho_2 \rho_3 \rho_4 = r.$$

Ο συντελεστής του x^2 στο $R(f)$ είναι

$$-(\delta_1 + \delta_2 + \delta_3) = -2(\rho_1 \rho_2 + \rho_1 \rho_3 + \dots + \rho_3 \rho_4)$$

$$= -2p$$

Επειδή

$$\rho_1 + \rho_2 + \rho_3 + \rho_4 = 0$$

Τυποποίηση Ιδέας (1/5)

Έστω $\delta_1, \delta_2, \delta_3$ είναι οι ρίζες του $R(f)$. Με βάση το προηγούμενο κεφάλαιο, τα $\delta_1, \delta_2, \delta_3$ μπορούμε να τα υπολογίσουμε διότι είναι ρίζες τριτοβάθμιου πολυωνύμου. Οι ρίζες του f , θα εκφρασθούν δια μέσου των $\delta_1, \delta_2, \delta_3$. Όπως ξέρουμε κάθε μιγαδικός αριθμός, $\neq 0$, έχει δύο τετραγωνικές ρίζες που είναι αντίθετες.

A.8.5.Ορισμός. Τα $\sqrt{-\delta_1}, \sqrt{-\delta_2}, \sqrt{-\delta_3}$ είναι μια επιλογή τετραγωνικών ριζών, των $(-\delta_1), (-\delta_2), (-\delta_3)$, έτσι ώστε

$$\sqrt{-\delta_1} \cdot \sqrt{-\delta_2} \cdot \sqrt{-\delta_3} = -q$$

Αυτή η επιλογή είναι δυνατή, διότι

$$(-\delta_1)(-\delta_2)(-\delta_3) = -q^2. \quad (\text{Γιατί;}).$$

Και τώρα φθάνουμε στο κύριο στοιχείο αυτού του κεφαλαίου.

Τυποποίηση Ιδέας (2/5)

Α.8.6. Θεώρημα. Οι παρακάτω μιγαδικοί είναι οι ρίζες του f :

$$\frac{1}{2}(\sqrt{-\delta_1} + \sqrt{-\delta_2} + \sqrt{-\delta_3})$$

$$\frac{1}{2}(\sqrt{-\delta_1} - \sqrt{-\delta_2} - \sqrt{-\delta_3})$$

$$\frac{1}{2}(-\sqrt{-\delta_1} + \sqrt{-\delta_2} - \sqrt{-\delta_3})$$

$$\frac{1}{2}(-\sqrt{-\delta_1} - \sqrt{-\delta_2} + \sqrt{-\delta_3})$$

Τυποποίηση Ιδέας (3/5)

Σημείωση. Όπως συμβαίνει συχνά με πολλά Μαθηματικά θεωρήματα, η τυπικά άψογη λύση, κρύβει την κεντρική ιδέα που οδήγησε στην λύση. Ας δούμε ποιά είναι η βασική ιδέα, στην λύση τεταρτοβαθμίων εξισώσεων που παρουσιάσαμε πιο πάνω. Έστω λοιπόν $\rho_1, \rho_2, \rho_3, \rho_4$ οι ζητούμενες ρίζες του f . Θεωρούμε τους αριθμούς

$$(\rho_1 + \rho_2)(\rho_3 + \rho_4)$$

$$(\rho_1 + \rho_3)(\rho_2 + \rho_4)$$

$$(\rho_1 + \rho_4)(\rho_2 + \rho_3).$$

Οι αριθμοί αυτοί είναι ρίζες τριτοβάθμιου πολυωνύμου, του οποίου μπορούμε να υπολογίσουμε με την βοήθεια των Τύπων του Vieta.

Τυποποίηση Ιδέας (4/5)

Αυτό άλλωστε κάναμε στο Α.8.4. Το πολυώνυμο αυτό είναι η Κυβική Επιλύουσα. Αυτό σημαίνει ότι, εάν ξέρουμε να λύνουμε τριτοβάθμιες εξισώσεις, τότε μπορούμε να βρούμε τις παραπάνω ποσότητες. Τέλος, από αυτές τις ποσότητες μπορούμε να αποσπάσουμε τα $\rho_1, \rho_2, \rho_3, \rho_4$, όπως έγινε στο παραπάνω θεώρημα.

Τυποποίηση Ιδέας (5/5)

- Εάν γνωρίζουμε το $(\rho_1 + \rho_2)(\rho_3 + \rho_4)$, τότε επειδή ξέρουμε το άθροισμα των δυο παραγόντων, (είναι 0), τότε ξέρουμε έκαστον εξ αυτών. Ομοίως και για τις λοιπές ρίζες.
- Προφανώς, $\rho_1 = ((\rho_1 + \rho_2) + (\rho_1 + \rho_3) - (\rho_2 + \rho_3)) / 2$

Τινά για τον La Grancia

Τινά για τον La Grancia (1/2)

- <http://www-history.mcs.st-and.ac.uk/Biographies/Lagrange.html>, Joseph-Louis Lagrange, born Giuseppe Lodovico Lagrangia, (1736 –1813)
- Lagrange's interest in mathematics began when he read a copy of [Halley](#)'s 1693 work on the use of algebra in optics. He was also attracted to physics by the excellent teaching of Beccaria at the College of Turin and he decided to make a career for himself in mathematics.

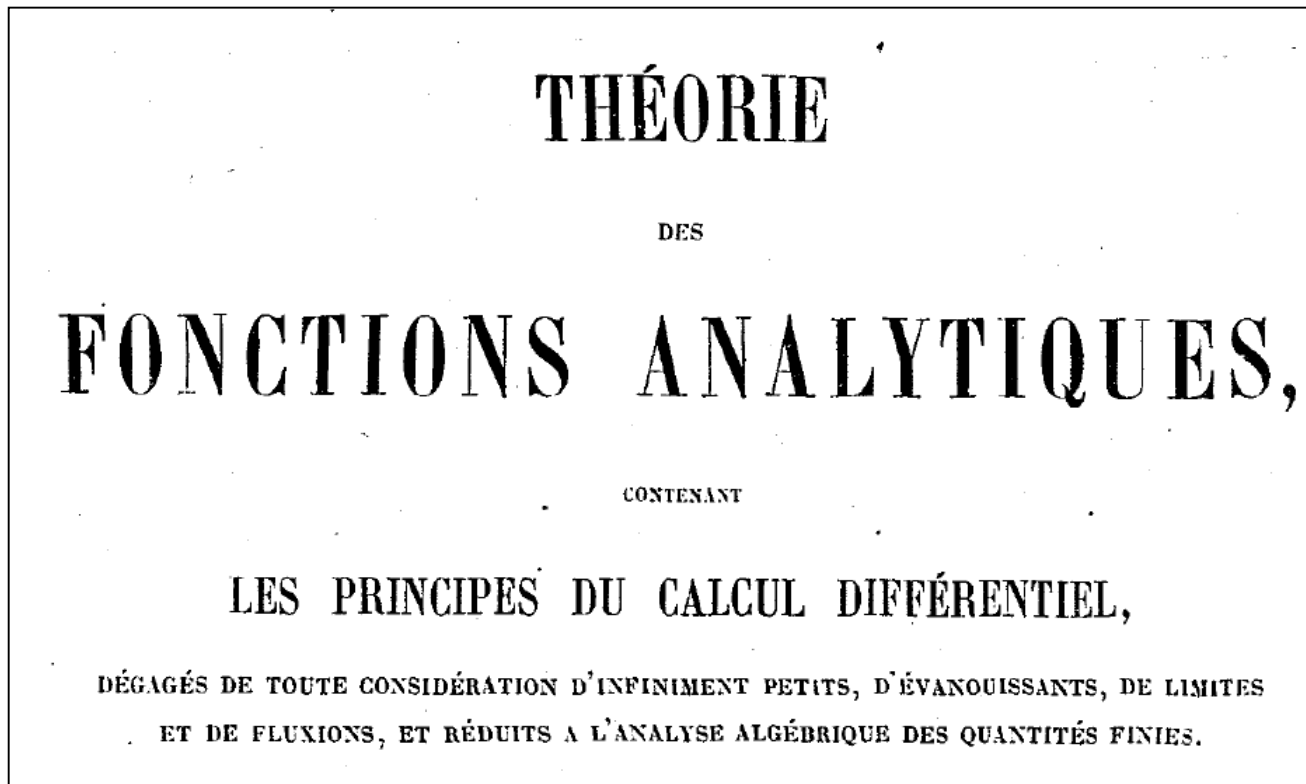
Τινά για τον La Grancia (2/2)

- *My wife, who is one of my cousins and who even lived for a long time with my family, is a very good housewife and has no pretensions at all.* They had no children, in fact Lagrange had told [d'Alembert](#) in this letter that he did not wish to have children.
- **Mécanique analytique calculus of variations, Lagrange multipliers, binary quadratic forms, Algebraic Equations**

Τινά για τον La Grancia

Théorie des fonctions analytiques

Τινά για τον La Grancia, 5th axiom (1/2)

- Judith V. Grabiner, Why Did Lagrange “Prove” the Parallel Postulate? *The American Mathematical Monthly* 116.1 (January 2009): 3-18.
- **Introduction. We begin with an often-told story from the *Budget of Paradoxes* by Augustus de Morgan:** “Lagrange, in one of the later years of his life, imagined” that he had solved the problem of proving Euclid’s parallel postulate. “He went so far as to write a paper, which he took with him to the [Institut de France], and began to read it.” But, De Morgan continues, “something struck him which he had not observed: he muttered ‘**Il faut que j’y songe encore**’ [I’ve got to think about this some more] and put the paper in his pocket” [8, p. 288].

Τινά για τον La Grancia, 5th axiom (2/2)

- Is De Morgan's story true? Not quite in that form. But, as Bernard Cohen used to say, "Truth is more interesting than fiction." First, according to the published minutes of the Institut for 3 February 1806, "M. Delagrangé *read an analysis of the theory of parallels*" [25, p. 314; italics added]. **Those present are listed in the minutes:** Lacroix, Cuvier, Bossut, Delambre, Legendre, Jussieu, Lamarck, Charles, Monge, Laplace, Hauy, Berthollet, Fourcroy—a most distinguished audience!

Τέλος Υποενότητας

Lagrange, λύση τεταρτοβάθμιας εξίσωσης

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «**Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών**» έχει χρηματοδοτήσει μόνο την αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Σημειώματα

Σημείωμα Ιστορικού Εκδόσεων Έργου

Το παρόν έργο αποτελεί την έκδοση 1.0.

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Εθνικών και Καποδιστριακών Πανεπιστημίων Αθηνών,
Παπασταυρίδης Σταύρος. «Ιστορία Νεότερων Μαθηματικών, Η Άλγεβρα της
Αναγέννησης». Έκδοση: 1.0. Αθήνα 2015. Διαθέσιμο από τη δικτυακή
διεύθυνση: <http://opencourses.uoa.gr/courses/MATH113/>.

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά, Μη Εμπορική Χρήση Παρόμοια Διανομή 4.0 [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Ως **Μη Εμπορική** ορίζεται η χρήση:

- που δεν περιλαμβάνει άμεσο ή έμμεσο οικονομικό όφελος από την χρήση του έργου, για το διανομέα του έργου και αδειοδόχο
- που δεν περιλαμβάνει οικονομική συναλλαγή ως προϋπόθεση για τη χρήση ή πρόσβαση στο έργο
- που δεν προσπορίζει στο διανομέα του έργου και αδειοδόχο έμμεσο οικονομικό όφελος (π.χ. διαφημίσεις) από την προβολή του έργου σε διαδικτυακό τόπο

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

Διατήρηση Σημειωμάτων

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει:

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει)

μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους.

Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων

Το Έργο αυτό κάνει χρήση των ακόλουθων έργων:

Εικόνες/Σχήματα/Διαγράμματα/Φωτογραφίες

